

Nacional

COVID-19

Transmissió
1,04
Dada anterior: 1,05
Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagiats
759
Dada anterior: 634
L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
220
Dada anterior: 226
Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

POLÍTICA PERSECUCIÓ A L'INDEPENDENTISME

Cacera a l'acció exterior

VENJANÇA · L'informe del Tribunal de Comptes vol castigar per “malbaratament” gran part de l'activitat internacional del govern durant els anys àlgids del procés **BIAIX** · L'exhaustiva fiscalització, de 722 planes, denuncia multitud d'actes polítics

Òscar Palau
BARCELONA

Posar sota la lupa qualsevol actor públic del país implicat en relacions internacionals, fiscalitzar fins a la més innocent iniciativa dirigida a explicar al món la situació de Catalunya o investigar fins a l'última factura l'acció exterior de la Generalitat durant els anys més àlgids del procés sobiranista, a fi de trobar-hi –o més aviat inflar-los– indicis de suposades il·legalitats per poder-ne perseguir i escarmentar els responsables, econòmicament i fins i tot penalment. Aquesta és la intenció de l'exhaustiu informe de 722 planes –això sí, les 250 últimes corresponen a al·legacions, sobretot del govern– que ha estat fet el Tribunal de Comptes des que el 27 de desembre del 2017 –sis dies després que l'independentisme tornés a guanyar a les urnes– l'hi va encarregar una comissió mixta del Congrés i el Senat, llavors dirigits pel PP.

Aliè a la voluntat expressada pels catalans, i traduïda òbviament en l'orientació del govern, el document llança sospites d'il·legalitat sobre gairebé tota l'acció política de la Generalitat durant sis anys en matèria d'affers exteriors, del 2011 al 2017. Una quarantena de responsables polítics de l'època, com els presidents Mas i Puigdemont; diversos exconsellers, com Raül Romeva, que ja compleix pena per sedició, i molts càrrecs, sobretot del *sottogoverno*, estan citats a declarar els dies 29 i 30 de juny –tot i que n'hi ha prou que hi vagin els advocats–, quan coneixeran els imports suposadament malbaratats de què se'ls acusa. Ergo que els els reclamaran... i que poden ser milionaris. El llavors secretari general del Diplocat, Albert Royo, ja ha calculat, sense anar més lluny, que només a ell li poden exigir uns 4,5 milions d'euros.

Els centenars d'activitats que l'informe descriu com a susceptibles ara de

ser castigades van ser públiques i notòries, i la majoria àmpliament difoses. I mai, subratllen fonts consultades dels acusats, ningú va rebre cap requeriment judicial, ni tan sols cap avís del govern espanyol. “Tot ha vingut a pilota passada, volen matar el missatge”, conclouen. “Així era il·legal parlar del procés? Explicar la situació de Catalunya? Estem assumint una retallada de drets i llibertats brutal!”, denuncien. Més enllà de la crítica política, mai ningú va imaginar que defensar la posició del govern de Catalunya fos motiu de persecució judicial i font potencial de gravíssimes sancions i multes.

Judicis de valor

La cacera que ara veu la llum té una fita clara: fer-los pagar amb el patrimoni personal –i de passada enviar un clar avís a navegants– per tota l'activitat que el tribunal consideri que va tenir alguna relació amb les explicacions i el missatge polític que el go-

vern traslladava al món, en uns anys amb milions de persones mobilitzades per la independència, fet que generava gran interès arreu.

L'informe, farcit de judicis de valor i conclusions esbiaixades, entra en un detall inusual, fins a extrems que en democràcia són propis d'òrgans polítics i no pas judicials. Per exemple, retreu a la Generalitat que no feia bé el seguiment del compliment dels seus plans d'acció exterior del 2012 al 2015, fet que, conclou, “implica la seva ineficàcia”. L'escrit descriu al detall l'estructura del govern en matèria d'acció exterior, i ho repassa absolutament tot: plans, viatges, personal, contractació, factures, convenis, subvencions... I, és clar, criminalitza tot el que creu que va servir per explicar el que volia Catalunya: preparació de viatges, argumentaris, conferències, debats, reunions, trobades amb diputats o amb la premsa... La llista és interminable, tot i que

molts actes hi apareixen duplicats o triplicats, segons la faceta on estigui posat el focus.

Viatges

■ L'informe, que curiosament evita posar cap nom propi, denuncia que s'han fet viatges a l'estranger que no tenien com a finalitat principal “la projecció a l'exterior dels interessos del conjunt de Catalunya”, sinó que estan vinculats “a la promoció de l'anomenat procés sobiranista”, per la qual cosa queden “fora de les finalitats marcades per la norma”. De fet, llista fil per randa, amb comitives, cost, activitats i durada, fins a 45 viatges, d'un cost total de 479.633 euros. Aquí hi situa fins a 11 dels 40 viatges en aquests anys dels presidents Mas i Puigdemont, amb un cost de 363.439 euros. Entre ells, per exemple, un el juny del 2014 per inaugurar una planta de Grífols a Carolina del Nord, a la sortida de la qual Mas va declarar, en relació amb el 9-N: “Si se'ns nega el dret a votar, hi hau-

rà un conflicte civilitzat.” També denuncia altres visites als EUA, com la de Puigdemont l'abril del 2017 en què es va entrevistar amb l'expresident Jimmy Carter, que en una nota posterior va dir que ni ell ni la seva fundació “podrien estar vinculats amb un referèndum”.

En tot cas, la majoria de viatges *il·legals* són a Europa, per fer conferències, inaugurar delegacions, anar de convidats a parlaments com els de Finlàndia o Suïssa, o veure's amb dirigents com el president de Flandes. Això sí, són els consellers Francesc Homs i Raül Romeva els protagonistes de la majoria dels viatges, en algun dels quals l'informe s'acarnissa fent constar detalls banals com que l'indicat és “el cost del viatge i la taxa turística”.

Secretaria d'Exteriors

■ No cal dir que l'anàlisi de la secretaria d'affers exteriors –primer dependent de Presidència i després d'Acció Exterior, a qui ja es

L'APUNT

El Tribunal de (passar) Comptes

Òscar Palau

Fer investigar fins a l'extrem la gestió d'un govern de signe oposat i confondre malèvolament rebuig polític amb il·legalitat, aprofitant que es té el control de les lleis i la seva interpretació. I, a través del tribunal afí de torn, castigar i fer pagar fins a l'últim cèntim de l'acció política dels anteriors dirigents. És l'escandalós i perillós precedent que, en clau democràtica, suposa

l'informe del Tribunal de Comptes, impulsat al seu dia pel PP, sobre l'acció exterior catalana del procés. La tàctica és salvatge: crear sospites arreu per poder perseguir judicialment la defensa del clam polític majoritari al país, que no era ni és altre que l'autodeterminació. Ocultar i tergiversar la realitat. I venjar-se dels que l'explicaven a fora. Tribunal democràtic, en diuen.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Rebuda del president Puigdemont a Palau d'una delegació internacional parlamentària convidada pel Diplocat, el setembre del 2017 ■ ANDREU PUIG

L'informe infla el cost total fins als 417 milions

L'escrit del Tribunal de Comptes encara s'allarga més per fiscalitzar amb un detall similar l'acció d'altres organismes amb participació pública que fan acció exterior, tot i que no tinguin cap connotació política, com és Acc1ó –una xarxa d'oficines per ajudar els empresaris catalans a invertir a fora–, l'Institut Ramon Llull –que difon el català al món–, l'Agència Catalana de Turisme, l'Institut Català de les Empreses Culturals –fins al 2011 anomenat de les Indústries Culturals, que ajuda els professionals de la cultura–, l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament –que dona ajuts a projectes en països en vies de desenvolupament– o la Casa de la Generalitat a Perpinyà. Posar-ho tot al mateix sac de la sospita de malbaratament permet al tribunal apujar la xifra de despesa pública a l'exterior fins a 416,8 milions del 2011 al 2017.

ra “recurrent” per ajuts –aquestes sí que les cita– com els casals a l'exterior, l'Institut Europeu de la Mediterrània, el Cidob, l'IBEL, la Casa Àsia o la Casa Amèrica.

Delegacions

La xarxa de delegacions a l'exterior mereix també una detalladíssima anàlisi, una per una, per posar en dubte la seva activitat, fins i tot actes culturals com la presentació de llibres que xoquen amb les “oficines sectorials” i comporten “despeses notables”. L'única explicació la veu l'informe en una breu menció en la memòria del 2016 del delegat a Itàlia, que reflexiona que “la cultura s'ha demostrat com un *soft power* molt útil per generar interès i empatia” per al país, i permet de passada “eludir la interferència de l'ambaixada espanyola” per poder rebre destacats polítics italians.

La llista de retrets del tribunal és interminable, i inclou dietes pagades a conferenciants, la preparació de visites i parlaments a dirigents del govern o que en discursos amb motiu de la Diada es parlés del procés sobiranista. Fins i tot hi apareix la col·laboració en una calçotada popular del Casal Català de Berlín o el pagament “indegut” de 300 euros per una ambulància en una actuació castellera a París emmarcada en una campanya d'Òmnium el ju-

ny del 2014. També un col·loqui amb catalans a Washington el juny del 2014 on hi havia el president Mas, es queixa l'informe, “es va centrar segons la premsa a les últimes notícies sobre el procés”, i en cita frases textuals.

Això sí, per al tribunal espanyol, pel pressupost que tenen –27, 2 milions– les delegacions van organitzar “poques” activitats pròpies aquests anys (38), ja que es dedicarien sobretot a anar a altres on les convidaven. Fins i tot les acusa de fer les valoracions a les memòries poc detallades, i que eren “purament subjectives”. L'informe, a banda, denuncia que totes les delegacions –i també algunes oficines d'Acc1ó– van cedir els locals perquè s'hi votés en el “referèndum” del 9-N del 2014, “malgrat que va ser declarat il·legal” pel TC.

Diplocat

La ràbia indissimulada del govern del PP contra el Diplocat té una resposta a l'altura en les 90 planes que li dedica la investigació del Tribunal de Comptes, que admet que és un consorci públic-privat format per 34 integrants –oblida citar-los, però hi ha des del Barça fins a sindicats, patronals, universitats, cambres de comerç, ajuntaments i diputacions–, si bé passa de puntetes sobre el fet que totes les accions que denuncia s'emmarquen en el pla que cada any

va aprovar el patronat per unanimitat. Això sí, remarca que els 15,8 milions gastats en aquests anys van venir sobretot de la Generalitat. I que exactament el 74,3% de les activitats del Diplocat del 2013 al 2017 van tenir relació amb el procés. En aquest sac hi posa taules rodones amb acadèmics en universitats, fins i tot espanyoles; reunions múltiples, debats en *think tanks* o trobades amb periodistes, així com el programa de visitants internacionals a Catalunya, com els que fan avui la majoria de governs del món.

Recurrents també són les mencions de l'informe als encàrrecs d'eines de diplomàcia pública que es van fer a Independent Diplomat –llavors molt denunciats pel PP–, que és una ONG –de fet l'única al món que s'hi dedica– formada per experts en relacions internacionals i que ha assessorat en diversos processos de negociació.

Igualment qüestiona, fins al punt que aniran a la causa penal, subvencions a entitats com Focir, l'única federació catalana d'entitats reconeguda internacionalment, a qui es van lliurar ajuts perquè molts dels seus membres amb dificultats econòmiques per la crisi –des de la UGT a la Creu Roja, passant per corals– poguessin participar en assemblees de les entitats internacionals de què formaven part. ■

va obligar a canviar el nom –és també minuciosa, i conclou que “un elevat nombre” d'activitats no responen a la projecció exterior del conjunt de Catalunya, i fins i tot fan ús de fons públics tot contravenint “el principi de lleialtat institucional mútua” amb l'Estat. La xifra total dedicada a la secretaria l'estima en 73,7 milions.

A tall d'exemple, el tribunal troba “rellevant” que una instrucció de l'agost del 2013 instés les unitats dependents de la secretaria a prioritzar les notificacions internes sobre notícies a l'exterior sobre el procés. L'informe diu que “s'ha localitzat un argumentari general mediàtic” –el govern mateix va lliurar els papers en ser reque-

rit, de fet– del febrer del 2015, que es va enviar a les delegacions. El reproduceix tot, és clar. I posa en dubte múltiples entrevistes amb premsa internacional o diputats d'altres països, fins i tot reunions de delegats a Barcelona o un sopar el 2013 amb promotors de la Via Bàltica. L'escrit, a més, deixa anar que hi ha entitats beneficiàries de mane-

100% SUV. 100% elèctric
ID.4
100% Volkswagen

Autopodium
Girona, Figueres,
Sant Feliu de Guixols,
Mont-Ras, Olot,
Lloret de Mar
www.autopodiumvw.com

Volkswagen ID.4 100% elèctric. Consum combinat (kWh/100 km) WLTP: de 16,8 a 18,3. Emissions CO₂ (g/km) WLTP: 0. Des de 341 km fins a 521 km d'autonomia elèctrica segons el cicle WLTP. Model visualitzat ID.4 1st Max. Consum combinat (kWh/100 km) WLTP de 18,3. Emissions CO₂ (g/km): 0. Autonomia elèctrica de fins a 501 km segons el cicle WLTP. Els valors reals d'autonomia WLTP poden variar en funció de l'equipament, l'estil de conducció i les condicions reals de conducció. Per a altres versions o equipaments, consulta el teu concessionari Volkswagen. **Fins a 7.000€ de subvenció pla MOVES III condicionats al desballestament per part del client d'un vehicle usat de la seva propietat amb una antiguitat mínima de 7 anys.

Fins a 7.000 € del pla d'ajudes del Govern**

POLÍTICA PERSECUCIÓ A L'INDEPENDENTISME

#CATALUNYALLIBERTAT

Investigació penal per l'acció exterior de la Generalitat del 2011 al 2017

Investigats:

Raül Romeva

Conseller d'Afers Exteriors del 2016 al 2017

Albert Royo

Secretari general del Diplocat del 2014 al 2017

Víctor Cullell

Exdirector general d'Anàlisi de la Presidència, actual secretari del govern

Aleix Villatoro

Secretari general d'Afers Exteriors fins al 2017

Teresa Prohías

Directora de Serveis de la Presidència

Roger Albinyana

Secretari d'Afers Exteriors i la UE (Saeu)

Roser Clavell

Secretària general del Diplocat el 2012

Manuel José Vila Motiló

Director general de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD)

Gerard Figueras Albà

Secretari general i president del Consell Català d'Esports (CCE)

Antoni Reig Casassas

Director del Consell Català d'Esports (CCE)

Conceptes denunciats:

1 Any 2016. Departament d'Afers Exteriors

Subvenció directa a Focir. (Federació d'Organitzacions Catalanes Internacionalment Reconegudes): **40.000 euros**

2 Any 2015. Diplocat i el Departament de la Presidència

Encàrrec al professor Alfonso González Bondía de dos informes doctrinals sobre tractats internacionals que ha de seguir un nou estat: **17.500 euros x 2: 35.000 euros**

3 Any 2015. Departament de la Presidència

Contractació directa a Salvador Cardús d'un informe sobre els distints instruments de cooperació internacional entre Espanya i Catalunya, si assolís la independència: **13.636 euros**

4 Any 2015. Departament de la Presidència

Contractació directa d'un informe sobre la política europea de defensa. "Excedeix del marc competencial de la Generalitat". Encàrrec a una empresa belga, a través de Cardús: **5.000 euros**

5 Any 2012. Diplocat

Subvenció directa, sense seguiment ni publicitada, a Focir: **50.000 euros**

6 Anys 2014, 2015 i 2016. Diplocat

Subvencions sense concurrència pública a Focir: **100.000, 125.000 i 125.000 euros**
Total: **350.000 euros**

7 Any 2017. Diplocat

Conveni de col·laboració. Diplocat, ACCD (**20.000 euros**) i CCE (**20.000 euros**) paguen a Focir: **165.000 euros**

8 Diplocat

Encarrega a l'Institut IBEI un estudi sobre els estatuts que podria tenir a la UE una regió que s'independitzés d'un estat membre: **196.920 euros**

9 Any 2014. Diplocat

Elaboració de 20 vídeos de promoció del dret a decidir per al 9-N a Batabat: **48.230 euros**

10 Any 2014. Diplocat

Viatge de vuit diplomàtics europeus pel 9-N: **10.000 euros**

11 Any 2017. Diplocat

Contracte d'un espai 'coworking' a Brussel·les: **13.352 euros**

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

Total partides:
900.138 euros

(jutjat d'instrucció 18 de Barcelona)

L'Audiència dirimirà quina acció política pot ser delictiva

La fiscalia va presentar un recurs contra l'arxivament de sis despeses de l'acció exterior de la Generalitat entre els anys 2011 i 2017 ■ La magistrada de Barcelona, per ara, acorda investigar deu excàrrecs

Mayte Piulachs
BARCELONA

L'Audiència de Barcelona té sobre la taula dirimir quines accions sota sospita de la política exterior de la Generalitat del 2011 al 2017 podrien ser constitutives de delictes. La fiscalia va presentar un recurs contra la decisió de la titular del jutjat d'instrucció 18 de Barcelona d'arxivar sis actuacions, que sumen més de 80.000 euros, aduint que no són malversació, i manté la causa contra deu excàrrecs, amb l'exconseller d'Afers Exteriors Raül Romeva al capdavant, per onze actuacions que sumen uns 900.138 euros.

En el recurs, la fiscalia de Barcelona sosté bàsicament que és prematur dictar el sobreseïment d'una part de les actuacions, aprovat al maig, i que cal investigar més. Per contra, la penalista Judit Gené, defensora de diversos alts càrrecs investigats, ha respost que ja fa més de dos anys que la fiscalia investiga aquests fets. Certament, aquesta causa penal és fruit d'una investigació iniciada el 2019 al Tribunal de Comptes sobre la política exterior del govern català, a banda de la ja judicialitzada per haver organitzat l'1-O i xifrada pel Suprem en 4,2 milions d'euros, aportats per la Caixa de Solidaritat.

Els 4,2 milions, a més, estan duplicats i aportats en el procediment del jutjat d'instrucció 13 contra 28 excàrrecs i empresaris, que aviat jutjarà la secció 21 de l'Audiència de Barcelona. Pel que fa a la nova causa del jutjat d'instrucció 18 de Barcelona, la secció 8a de l'Audiència ha de decidir ara quina despesa pública pot ser considerada delictiva. Precisament, hi ha investigats en aquesta nova causa penal que seran jutjats per l'1-O, com l'exdirector del Diplocat Albert Royo i l'exsecretari general d'Exteriors Aleix Villatoro, a més de ser perseguits pel Tribunal de Comptes.

De les partides descar-

La xifra

2

anys d'investigació acumulen la fiscalia i el Tribunal de Comptes sobre l'acció exterior catalana, una part enviada a la via penal.

tades, algunes van ser aprovades per l'exconseller de la Presidència Francesc Homs. La magistrada Carmen García Martínez, en la seva resolució, va fixar que "malversar no és gastar malament" i que el malbaratament és competència del Tribunal de Comptes, com ja s'està aplicant. Malgrat aquesta delimitació,

la jutgessa accepta investigar com a sospitosos estudis sobre la independència i subvencions directes a Focir (Federació d'Organitzacions Catalanes Internacionalment Reconegudes), la qual es defineix com "l'única plataforma formada per actors de la societat civil catalana que fan diplomàcia pública" des de l'any 1995. La presidenta actual de l'ens és Mònica Sabata (PEN Català); el vicepresident, Jordi Quera (Mountain Wilderness de Catalunya), i el tresorer, Àngel Messeguer (Institut d'Estudis Catalans).

Per exemple, s'investiga una subvenció directa del Departament d'Exteriors a Focir de 40.000 eu-

ros per donar suport al teixit associatiu català a l'exterior aprovada el 2016, i pagada en tres cops en comprovar-se l'acció executada. Per la fiscalia, l'exconseller Romeva i el seu equip "sabien sobradament que no hi havia raons suficients que justificassin la concessió directa de la subvenció, i van trencar així els principis de publicitat, concurrència i objectivitat exigits", s'expressa en la querrela.

Quan l'Audiència resolgui el recurs de la fiscalia, la magistrada citarà a declarar els deu excàrrecs investigats, així com sis testimonis, entre els quals hi ha el sociòleg i periodista Salvador Cardús, per haver rebut l'encàrrec de fer un estudi sobre els diversos instruments de cooperació entre Espanya i una Catalunya independent (13.636 euros) i un segon (5.000 euros) sobre estructures d'estat que es va concedir a una empresa belga, amb la intermediació de Cardús, però se sosté que no s'ha trobat el treball original ni quina empresa és. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT

Illa s'inspira en Maragall i crea un gabinet de control al govern

▣ L'executiu "a l'ombra" es reunirà cada quinze dies i tindrà divuit integrants, tres més que el d'ERC i JxCat ▣ La iniciativa es presenta avui en un acte al Palau Requesens de Barcelona

F.E.
BARCELONA

Prement com a mirall la mateixa idea que ja va adoptar Pasqual Maragall l'any 2000 sota la presidència de Jordi Pujol, Salvador Illa (PSC) ha decidit constituir un "govern a l'ombra" per articular la seva tasca d'oposició al d'ERC i Junts per Catalunya. El propòsit de la iniciativa, que es presentarà avui en un acte al Palau Requesens de Barcelona, és, d'una banda, disposar d'un equip organitzat i dividit per àrees temàtiques que s'encarregui de fiscalitzar l'executiu de la Generalitat. D'altra banda, però, i en sintonia amb el relat que el mateix Illa ha anat proclamant reiteradament d'exercir una tasca de control constructiva, el gabinet també formularà les seves pròpies propostes.

Al seu dia, Maragall va voler que aquest govern

alternatiu tingués una estructura formal i una manera de procedir tan equiparable com fos possible a un d'oficial. I Salvador Illa farà el mateix. És per això que, d'entrada, celebrarà reunions periòdiques cada quinze dies, i fins i tot tindrà una figura, Mireya Fuente, que exercirà la tasca de secretària del govern. Pel que fa a la composició, el candidat socialista ocuparà el rang de "president a l'ombra". Per sota seu, tindrà un grup de quinze "consellers" i dos "comissionats", i cadascun dels quals tindrà assignada una responsabilitat que, a la pràctica, no tindrà una equivalència mimètica amb l'executiu d'ERC i Junts per Catalunya, ja que, per començar, aquest últim és més reduït (atorze departaments). Els seus integrants seran Alicia Romero -Economia, Hisenda i Societat del Coneixement, i portaveu-, Raúl

Moreno -Afers Socials i Infància-, Jordi Terrades -Infraestructures, Territori i Habitatge-, Óscar Ordeig -Indústria, Empresa, Comerç i Turisme, i Agenda Digital-, Pol Gilbert -Treball-, Gemma Lienas -Igualtat-, Esther Niubó -Educació i Formació Professional-, Rosa M. Ibarra -Món Agrari, Pesca, Alimentació i Repte Demogràfic-, Sílvia Pàneque -Transició Ecològica-, Assumpta Escarp -Salut-, Ramon Espadaler -Seguretat i Convivència-, Rocío García -Cultura-, Rubén Viñuales -Justícia-, Marta Moreta -Món Local, Funció Pública i Esports- i David Pérez -Transparència, Govern Obert i Mitjans Audiovisuals-. A tots plegats, cal afegir-hi Eva Granados i Ferran Pedret, que tindran dos comissionats més específics -Desenvolupament Sostenible i Impuls Federal, respectivament. ▣

Salvador Illa, durant una visita que va fer el mes de març passat a Girona ■ LLUIS ROMERO

Fins a quatre grans pactes com a primeres propostes

A banda de les esmentades "conselleries", el gabinet del PSC tindrà un altre equip de suport, anomenat "consell tècnic", que s'encarregarà de donar forma a propostes i projectes en diversos àmbits. El formaran quinze secretaris, un per cada matèria en què es divideix el govern, i també farà trobades cada

quinze dies. Abans que el dispositiu comenci a rodar, Illa ja planteja quatre grans mesures sobre les quals haurà de treballar el seu govern alternatiu. Per començar, dos grans pactes de país: el primer, per fer front a les crisis inherents a la pandèmia, i el segon, per gestionar els fons europeus per a la reconstruc-

ció. Les altres dues propostes inicials són un acord per a la renovació dels alts càrrecs designats pel Parlament de Catalunya, i un altre per garantir "el pluralisme" en els mitjans públics i la redacció d'una llei electoral. Per bastir la resta del programa, l'equip es planteja fer estades "d'un o dos dies" pel territori.

Aragonès: "Això no ho arreglarem en dos dies"

Redacció
BARCELONA

El president de la Generalitat, Pere Aragonès, va defensar ahir que cal "obrir una etapa de negociació" amb el govern espanyol, si bé va admetre que la solució al conflicte polític amb l'Estat requerirà temps i "molt esforç". "No ho arre-

glarem en dos dies, ho sabem", va concloure, en una visita a l'estany d'Ivars pel Dia Internacional del Medi Ambient. El president va concretar que la reunió pactada per a aquest juny amb el seu homòleg espanyol, Pedro Sánchez, serà en principi a La Moncloa de manera "formal i presencial", i que la Generalitat hi

portarà una proposta basada en l'autodeterminació i l'amnistia. La visita a la vegueria de Lleida és la primera de les que el president té previst fer a les vuit que hi ha.

Tres visites reials

Segons indicava ahir Efe, la represa del diàleg entre governs coincidirà, si ho con-

El president Aragonès, ahir, en la visita que va a l'estany d'Ivars i Vila-sana pel Dia Mundial del Medi Ambient ■ ACN

firma la Casa Reial, amb tres visites de Felip VI a Catalunya en tot just dues setmanes. El Cercle d'Economia l'ha convidat a inaugurar el 16 de juny la seva reunió anual, que Sánchez clourà al cap de dos dies. Els dies 27 i 28, el rei tornarà a Barcelona per inaugurar el Mobile World Congress, com en les edicions anteriors. L'1 de juliol també es preveu que vagi, amb la reina Letizia i les dues filles, a l'entrega dels premis de la Fundació Princesa de Girona, que no s'ha confirmat encara si es tornarà a fer a Barcelona. ▣

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Gonzalo Boye Advocat

“Les autoritats judicials de l'Estat hauran de rectificar”

PUIGDEMONT · “Està en joc la manera d'interpretar la inviolabilitat parlamentària i els principis democràtics de la UE”
PRESOS · “El Consell d'Europa ve a ratificar que som davant d'una persecució política, que s'ha actuat malament”

Gonzalo Boye, l'advocat de Puigdemont, Ponsatí i Comín, en una entrevista anterior concedida al setmanari La República ■ ORIOL DURAN

Xavier Miró
BARCELONA

Entrevistem l'advocat Gonzalo Boye l'endemà de conèixer-se el manteniment provisional de la immunitat de Puigdemont, Ponsatí i Comín, el mateix dia que es fa públic l'informe sobre els presos del Consell d'Europa.

Era esperada la decisió del Tribunal General de la Unió Europea?

Bé, és la primera vegada que passa, després de 45 anys de procediments de suplicatori, pel que fa a unes mesures cautelars amb relació a l'aixecament de la immunitat. Per tant, esperada, no; desitjada, sí, i buscada, també. Al mateix temps, és una mesura que es correspon molt i molt amb el que estem fent des de fa molt temps.

El fet que sigui el primer cop que passa ja marca una diferència?

cia?

Sens dubte, perquè veuen que tenim un cas molt sòlid en què, a primera vista (el que es diu *prima facie*), ells consideren que tindriem raó. A primera vista, és clar, perquè encara no s'ha entrat en el fons de la qüestió ni de bon tros. Consideren que, en cas de tenir nosaltres raó, la decisió del Parlament d'aixecar la immunitat parlamentària als tres eurodiputats podria tenir unes conseqüències devastadores si no s'adopta la mesura cautelar.

Quan li preguntava per la diferència, volia dir que sembla que el TGUE considera aquest cas diferent.

Sens dubte, sens dubte. I és un cas en què hi ha molt dret de la Unió Europea en joc. És a dir, aquí no està en joc només la immunitat o no de tres eurodiputats, sinó la manera d'interpretar el que és la inviolabilitat parlamentària i el que són els principis democràtics de la UE. És

una qüestió absolutament rellevant per a la UE.

Els casos anteriors m'imagino que tenen a veure amb corrupció, frau...

N'hi ha de tot tipus. Però mai s'havia donat una mesura cautelar com aquesta, i això que sempre s'havien sol·licitat per part dels afectats. És a dir, que som davant d'un cas de rellevància jurídica que supera l'àmbit dels tres eurodiputats.

Em pot posar alguns exemples d'aquests casos de tot tipus? Corrupció, conducció etílica..., fins i tot casos d'assassinat.

Hi ha algun precedent relacionat amb una actuació exclusivament política?

Quan s'ha produït algun d'aquests casos, s'ha negat l'aixecament de la immunitat parlamentària. En el cas nostre, s'ha concedit l'aixecament de la immunitat per part del Parlament, i el tribunal considera

per primera vegada el TGUE considera que hi ha raons per pensar que, si tenim raó, podria ser que la comissió d'Afers Jurídics del Parlament hagués actuat malament, és a dir, la comissió que dirigeix Adrián Vázquez [eurodiputat de Ciutadans].

Vostè s'atreveix a pronosticar si la decisió cautelar del tribunal serà confirmada en la sentència final?

No. Jo prefereixo esperar, perquè nosaltres, com a afectats, tenim una relació de participació directa en el tribunal. Aleshores no em sembla que hagi de posar pressió al tribunal amb les declaracions que faci.

Com ha rebut l'informe de la comissió d'Afers Jurídics i Drets Humans del Consell d'Europa?

Amb satisfacció, perquè ve a ratificar una part del que diem en la nostra demanda d'anul·lació. Que som davant d'una persecució política, que hi ha un problema amb els delictes, que s'ha actuat malament. Però és el mateix que ja ha dit el Grup de Detencions Arbitràries de l'ONU.

La diferència és que comencen a ser els òrgans legals europeus els que es pronuncien.

Això comença a ser la gota malaia. Ho poden acceptar ara o ho poden acceptar d'aquí a un any, però hauran d'acceptar la realitat.

Qui, les autoritats judicials espanyoles?

Sens dubte, sens dubte. Perquè s'han equivocat. Han agafat un camí inadequat i, en algun moment, hauran de rectificar o forçaran una situació molt incòmoda d'Espanya dins de la UE.

En quin sentit?

La UE té una sèrie de mecanismes per reconduir el comportament dels estats i, si és necessari, els anirà fent servir en la mesura que correspongui. ■

La UE té una sèrie de mecanismes per reconduir el comportament dels estats

que pot ser que nosaltres tinguem raó i que l'aixecament hagi estat mal fet.

És a dir, que en els anteriors casos d'acció estrictament política el Parlament Europeu ja no va concedir l'aixecament de la immunitat?

Exacte. I en els casos en què el Parlament en va concedir l'aixecament, que són molts, mai el tribunal havia concedit mesures cautelars. És a dir,